

FARNÍ SPOLEČENSTVÍ

Proseč | Nové Hradky | Perálec

Milí farníci,

nový rok 2016 se rozběhl již naplno i v našich farnostech. V těchto dnech probíhají volby do Pastorační rady farnosti jak prosečské tak i novohradské. Možná se můžete ptát, k čemu slouží Pastorační rada? Uvádím zde výňatek ze stanov. „Pastorační rada (dále jen PR) je poradním a pracovním orgánem faráře, administrátora. Spolupracuje s farářem při vytváření farní obce tak, aby byla živým společenstvím věřících podle slov: „Obec věřících měla jedno srdce a jednu duši“ (Sk 4,32). Dále nese spoluodpovědnost za šíření poselství spásy a proměnu pozemského řádu duchem evangelia podle Kristova příkazu: *Budete mi svědky*. Úkolem PR je spolu s farářem posuzovat otázky týkající se farnosti, radit se o nich, nalézat možnosti řešení, usnášet se na opatřeních, poskytovat součinnost při jejich realizaci nebo je přímo realizovat.“ - Dále následuje výčet úkolů a práv PR, složení, volby, ustanovení, členství a způsob práce PR. Kdo má zájem si stanovy lépe prostudovat, může na webových stránkách našich farností nalézt odkaz ke stažení. Vnímáme, že PR je důležitým orgánem pro dobrou funkci farnosti. Proto prosím, věnujte náležitou pozornost volbám a výběru kandidátů.

Jménem svým i všech farníků velmi děkuji všem členům končící PR. Jsme vám vděční za vaši obětavost, úsilí a každé jednání, kterým jste podpořili život našich farností. Ať vám Pán odplatí hojným požehnáním.

Velmi rád vyjadřuji poděkování všem, kteří pro farnost a tedy i pro každého z nás vynakládají své úsilí a obětují svůj čas. Jistě to dělají z lásky ke Kristu, ale to neznamená, že jim nemáme být vděční. Naopak i sám Ježíš nás učí vděčnosti lidem a především našemu Otci v nebi. Přeji, vám, milí spolupracovníci, mnoho sil k vaší službě a také velikou radost, že skrze druhé sloužíte samotnému Kristu.

Během ledna ještě se spolupracovníky doháníme některé záležitosti o finanční podporu na opravy našich kostelů. Člověk má obavy, aby něco důležitého nepropásl a i tak se to občas stane. „Důležitost“ je samozřejmě relativní: byl jeden, který zmeškal vyplutí Titaniku, a díky tomu zůstal živ. „Život není čas, ale setkání“ – psával do svých knih kardinál Špidlík. Setkání mohou být různá: s novými zajímavými lidmi, či se starými přáteli, se kterými jsme se

- 2 Pozdrav z misí
- 3 Milí přátelé misí

- 3 RC Mikeš
- 3 Neznámý dárc
- 4 Tříkrálová koleda 2016 skončila
- 4 Tříkrálová sbírka 2016
- 5 Brána milosrdenství
- 5 Když promluví zvon království
- 5 Poděkování
- 5 Příběh
- 6 Stavba nového kostela, 13. část
- 6 Pane, včera jsem Tě potkal...
- 6 Pěkný den, přátelé
- 7 Sbíráám, sbírááš, sbírááme
- 7 Kterou, že budete slavit...
- 8 Jindřich Šimon Baar
- 8 Věděli jste, že...
- 8 Jediná věta
- 9 Ohlédnutí za rokem 2015
- 9 Pohádka, milé překvapení
- 11-12 Kalendář, intence

RC Mikeš, pozvánka na str. 3

pokračování ze strany 1

dlouho neviděli. Říká se, že spontánní, nahodilá a neplánovaná setkání bývají ta nejkrásnější. Nicméně jsou i taková, která člověk očekává, na která se těší a o která usiluje a to často s nemalým nasazením a velkou trpělivostí, neboť mnohé od toho závisí. A může toho být ve hře tolik, že je člověk ochoten na onu chvíli setkání čekat celý život. My na začátku února slavíme úžasné setkání malého děťátka se starci Simeonem a Annou, kteří ho očekávají na základě Božího vnuknutí skoro celý svůj život. Najednou nastává ten dlouho očekávaný den, i když se od jiných mnoho neliší. Simeon a Anna jsou jako obvykle v chrámu, ale do chrámu přichází (je přinášen) někdo mnohem důležitější než celý uchvacující chrám. Ten, kterému byl vybudován. Hromnice neboli svátek Uvedení Páně do chrámu nám opět nabízí pohled na Krista jako světlo světa. Neděli po tomto svátku během mše sv. budou některé děti přijaty k přípravě na první svaté přijímání. Na znamení svého rozhodnutí pro Krista zapálí své svíce a budou sami veřejně prohlašovat, že se na ně chtějí dobře připravit. Tím pro ně nastává krásná doba očekávání té chvíle, kdy se s Ježíšem setkají tak blízce jako stařec Simeon, když ho vzal do náručí. Děti mají prožít také tak velkou radost ze setkání s Ježíšem, jakou prožíval Simeon. Ten se na toto setkání připravoval mnoho let. Naše děti se budou připravovat jen několik měsíců. Chceme jim však všichni vyprošovat otevřené srdce pro setkání s milujícím Ježíšem a také jim být dobrým příkladem na cestě k prvnímu svatému přijímání. Ne poněvaď se to má nebo musí, ale protože je to úžasné, krásné a hluboké setkání s tím, který nás stále má rád a nikdy nás neopustí. Ať můžeme spolu se Simeonem i s našimi dětmi chválit Boha a radovat se s Ním. Ať je pro nás Ježíš Kristus světlem na naší cestě do Věčného domova, jak vyznal Simeon: „Nyní můžuš, Pane, propustit svého služebníka podle svého slova v pokoji, neboť moje oči uviděly tvou spásu, kterou jsi připravil pro všechny národy: světlo k osvícení pohanům a k slávě tvého izraelského lidu.“

V tomto novém roce se těším na setkávání s vámi, milí přátelé, nejen při bohoslužbách. Ze srdce žehnám.

O. Zdeněk

Pozdrav z misií

Milí farníci, nabízím vám skrze mail, který jsem obdržel od svého spolužáka z Teologického konviktu P. Jiřího Brabce, pohled do jeho začátků misijní činnosti v Mexiku a života tamější církve.

„Milí přátelé! Od 8. listopadu se nacházím v Mexiku, v misijní oblasti státu Quintana Roo. Zpočátku jsem byl v městě Cancúnu, turistické město s více než milionem obyvatel, které před 50 lety vůbec neexistovalo. Vývoj je velmi rychlý, to přináší řadu problémů. Tady se mi dostalo prvního náhledu do pastorační praxe. Každá farnost je plná života: bohoslužby, katecheze, přípravy na první svaté přijímání, slavení 3. a 15. narozenin, biřmování, manželství – všechno bráno velmi srdečně a seriózně. Po domech se lidé modlí nověny a připravují různé ozdoby, jídla a hlavně oslavy. Vše se slaví. Bohoslužby (ale také ulice) jsou plné dětí. Život farnosti je podporován mnoha dobrovolníky a katechety, kteří prakticky nesou život komunity. V centrální farnosti v Cancúnu bylo zrovna 130 biřmování. (Hned v prvních dnech jsem dostal od biskupa povolení, aby mu pomohl udělovat tuto svátost biřmování. Bylo to v den mých narozenin, tak jsem to bral jako dárek k narozeninám!)

Pak jsem měl milost pomoci několik dní na ostrově Cozumel, kde roku 1518 byla slavena první mše svatá v Mexiku. Zastupoval jsem pár kněží, sloužil jsem v neděli čtyři mše svaté a mezitím zpovídal (a převáželi mě mezi kostely). Kázal jsem v ten den asi pro 1500 věřících. Vše velice pěkné, udržované s láskou. Někde krásný nově vybudovaný kostel, jinde chudý přístřešek ze dřeva a pod laminovanou střechou. Tam nás chytla tropická bouře, hluk to byl strašný, ale byl jsem rád, že jsme v „kūlničce“, pod střechou.

Před 50 lety zde působilo asi 10 kněží. V současné době máme více než 100 kněží, kteří slouží 1,5 milionu lidí, z toho přes 60 procent katolíků. Rozlohou se to dá porovnat s Čechami a je to jedna misijní diecéze. Vzhledem k tomu, že teplota se pohybuje mezi 25-33 stupni (20-25 stupňů v noci, od mého příjezdu nemáme dne ani noci pod 20 ° C – a tomu říkají zima!), jste zpocení a hledáte stín. Po třech mších si to můžete představit: jste skrz naskrz ... Dokonce i moje hodinky se začaly potit! Ale lidé touží tolik po Bohu, že toho člověk ani nelituje. Kromě toho lidé jsou velmi srdeční a milí a všude jsem dobře přijat. Lidé jsou rádi, že přišel nový misionář. Po mši přišli dospělí a také spontánně děti přišly, aby mě přivítali. V katedrále, kde jsem sloužil svoji první neděli, začali

lidé po mši tleskat a volat: "Vítejte". Zmínil jsem také, že katedrála je zasvěcená Nejsvětější Trojici, stejně jako kostel v mé rodné farnosti.

Nyní působím jako kaplan ve Felipe Carrillo Puerto. Je to malé městečko v srdci regionu mayských indiánů s 25 000 obyvateli a 36 okolními vesničkami, které patří do naší farnosti. Sousední farnosti jsou asi 80 km daleko. Rozlohou je naše farnost dvakrát větší než brněnská diecéze! Jsme zde 3 kněží a pomáhá nám několik pastoračních asistentů a bezpočet katechetů, kteří připravují ke svátostem. Do okolních obcí pak přijde kněz asi jednou za měsíc. V prvních dnech jsem navštívil závěr misie (intenzivního pobytu řeholnic v obci). V malé kapli na nás čekalo sedm prvních sv. přijímání, svatba, jeden křest a biřmování. Zpovídal jsem pod širým nebem, na blátivém terénu u kapličky. Kolem běhala dvě veselá selátka. Trošku jsem byl překvapen, když moji "zpovědníci" proběhla také jejich matka, mohutná (ale poklidná) svině. Kolem kaple rostou palmy a banánovníky. Ano, misie, jak si je možná představujeme ve filmech či ve snech...

Mohl bych popsat mnoho pastoračních a dobrodružných příběhů. Dojímá mě, jak lidé v životě počítají s Bohem a jak žijí víru: pokřizují se, když jdou kolem kostela; formují domácí skupinky, kde se modlí nověny k Panně Marii Guadalupské; obdivují jejich podnikavý duch, s nímž se starají o dekoraci v kostele a přípravy slavností. A těší mě vidět živé společenství, kde ještě neexistují žádné církevní stavby. V našem "městě" máme šest kostelů a kaplí, z nichž dva jsou ve výstavbě a jeden, který má rezervovaný pozemek. Na jednom místě jsou již místnosti pro katechezi, a když jsem náhodou přijel, právě probíhala příprava na první sv. přijímání. Kaple jsou zatím pouze ve fantazii – lidé ví jen, kde je chtějí mít. Dalším místem má už "čtyři stěny", kde se staví. V neděli lidé přinášejí vše co je potřeba na mši, přijdou ministranti, sbor a téměř 200 lidí se účastní mše svaté. Poté zase vše rychle poklidí.

Když jsem se zeptal našeho biskupa, jaký projekt mu nejvíce leží na srdci pro diecézi, řekl mi, že je potřeba stavět kaple jako místa modlitby, bohoslužby a znamení přítomnosti katolické církve. Sekty budují rychle své prostory a snaží se nalákat věřící. Na území naší farnosti právě budujeme čtyři kaple! (Potřebujeme na jednu "jen" asi 300 000 Kč...). Ve vesnicích, ale také v našem městě vidím chudobu (zvláště, když navštěvuji nemocné a umírající), setkávám se se špatnými hygienickými podmínkami a k tomu přichází horko, nezaměstnanost, alkoholismus... a já se snažím tu pomoci tam, kde je to možné... Mnoho lidí žije v opravdových chýších, se střechou z palmových listů. Vánoce trávím ještě hlouběji v džungli, v José Maria Morelos na hranici k Yukatanu, od jedné vesnice k druhé.

Přeji vám radostné svátky narození našeho Spasitele, šťastný Nový Rok plný lásky a milosrdenství, které obdržíte, a také rozdáte dál! Děkuji vám za vaše modlitby a duchovní spojení!

S mým kněžským požehnáním, Váš P. Jiří Brabec LC"

Milí přátelé misií,

8. prosince jsme vstoupili do Svatého roku milosrdenství, který vyhlásil papež František. Mohu s potěšením říci, že v naší farnosti není milosrdenství jen prázdným slovem. Díky vaší solidaritě s trpícími se nám za loňský rok podařilo na projekty Papežských misijních děl (PMD) pomáhající dětem v misiích odeslat celkem 31 401,- Kč.

V průběhu roku 2015 jsme uspořádali karneval v Perálci, v Proseči besedu o Filipínách, Misijní jarmark® a zapojili jsme se i

RC Mikeš

Pohodové chvíle pro rodiče s dětmi.

ÚTERÝ: 8:30 – 12:00 h
(program od 9:30 hodin)

ČTVRTEK: 8:30 – 12:00 h
(program od 9:30 hodin)

+ NÁRAZOVÉ ODPOLEDNÍ PROGRAMY

Příspěvek: 20 Kč za dítě starší 1 roku,
další sourozenec 10 Kč.

Najdete nás na římskokatolické faře
v Proseči.

rcmikes.webnode.cz

Kdykoliv v průběhu roku rádi přivítáme nové maminky, docházka je zcela nezávazná, otevřeno máme každé úterý a čtvrtek od 8:30h do 12:00h, vyjma letních a zimních prázdnin a státních svátků. Aktuální informace zveřejňujeme na facebooku pod uživatelským jménem „Rodinné centrum Mikeš Proseč“. Prohlédněte si i naše webové stránky www.rcmikes.webnode.cz.

*Ludmila Dostálová,
lektorka RC Mikeš*

Neznámý dárcce

Za Potravinovou banku Pardubice chceme touto cestou poděkovat neznámému dárci za poukázky, které vhořdil těsně před vánočními svátky do naší schránky. Nejprve nebylo jednoduché rozpoznat, zda se jedná o běžný reklamní předmět, nebo o pravé poukázky na odběr potravin.

Nepříteliš vtipná situace nastala v momentě, kdy pracovník potravinové banky dojel do příslušného supermarketu a tápal se, zda je možné tyto poukázky proměnit v potraviny? Vedoucí denní směny se tvářil tak, že tyto poukázky nikdy neviděl. V další fázi rozhovoru řekl, že se jedná pouze o interní poukázky, které zaměstnavatel daroval svým zaměstnancům a že tyto vánoční poukázky jsou již v celé ČR vybrané...

Po přivolání ochranky a kratší výměně názoru měl náš pracovník pocit, že páchá trestný čin podvodu!!! Naštěstí

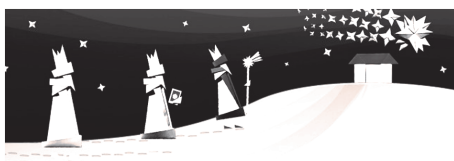
se do hovoru vložil další pracovník obchodu a nabídl se, že na centrále zjistí, zda se opravdu jedná o podvrh, nebo jsou to platné poukázky. Opsal si jednotlivá čísla a po dvou hodinách pátrání zavolal, že se jedná o skutečné, platné poukázky, které do konce roku 2015 můžeme proměnit za potraviny.

V naší Potravinové bance se v roce 2015 darovalo potřebným osobám, zejména rodinám s dětmi potravin v hodnotě jeden a půl milionu korun, avšak stále máme nedostatek masných výrobků, proto jsme poukázky proměnili za masové konzervy.

Děkujeme velmi pěkně, potraviny brzy pomohou v našem regionu.

Oblastní charita Nové Hradky

Tříkrálová sbírka 2016

Výtah sbírky z obcí našich farností

3 562,00	BOR U SKUTČE
53 379,00	PROSEČ, Č. RYBNÁ
7 381,00	PERÁLEC
10 707,00	ZDERAZ
1 650,00	DOUBRAVICE, DVOŘIŠTĚ
4 550,00	LEŠTINA, PODHOŘANY
4 728,00	CHOTOVICE
4 096,00	LIBECINA
2 190,00	MOKRÁ LHOTA
1 867,00	NOVÉ HRADY
1 823,00	NOVÁ VES
4 190,00	PŘÍLUKA
3 100,00	SUCHÁ LHOTA

103 223,00 CELKEM

Některé sousední obce

2 430,00	JAROŠOV
3 980,00	CHOTĚNOV
7 933,00	HLUBOKÁ, STRÍTEŽ, CHLUM

14 343,00 CELKEM

do Noci kostelů. Na začátku adventní doby jsme v prosečském kostele umístili smrček, na který mohli návštěvníci kostela zavěsit ozdobičky vyrobené dětmi na prosincovém setkání Misijního klubka. Děti se snažily, a tak nejeden návštěvník kostela za dobrovolný příspěvek přizdobil stromček andílky, srdíčky, kytíčkami a „zmizíkovými“ ozdobami nejrůznějších vánočních tvarů, nebo si ozdobu odnesl domů. Některé děti položily pod stromek uspořené korunky zabalené jako dáreček. Naše společné úsilí vyneslo krásných 3 305,- Kč, které byly v prosinci odeslány a prostřednictvím projektu **PMD Jeden dárek navíc[®]** pomohou strádajícím dětem v Keni. Podpoří farmu a výstavbu rybích sádek při zdravotním centru v diecézi Eldoret v Kaptagatu, aby toto centrum, zajišťující jídlo a zdravotní péči sirotkům, mohlo být nezávislé na cizí pomoci.

Od druhé adventní neděle jsme v prosečském a peráleckém kostele uspořádali prodejní výstavku pohlednic, na které děti nakreslily vánoční motivy. Ke každé pohlednici jsme přibalili vánočně vyzdobený voňavý perníček a nestačili se divit, jak rychle byly rozebrány. Zájemci si též mohli zakoupit přání, svíčky, stojánky na ubrousky a různé jiné vánočně laděné výrobky, které připravily maminky dětí z Misijního klubka. Začátkem ledna jsme odeslali dalších 4 787,- Kč, které prostřednictvím PMD v rámci projektu **Pohled pro misie[®]** pomohou chudým dětem na Filipínách.

Všem dárcům i ostatním příznivcům misí srdečně děkujeme.

Za Misijní klubko 202 Jana Renzová

Tříkrálová koleda 2016 skončila

Stejně jako v minulých letech je obdivuhodné, kolik z vás je opakovaně *ochotných* se do této akce dobrovolně zapojit. Děkuji všem tříkrálovým koordinátorům. Děkuji všem koledníkům a vedoucím skupinek, protože bez nich by se sbírka nikdy nemohla uskutečnit. Děkuji všem hospodynkám, které obsluhovaly koledníky, ale i těm, které nám napekly nepřeberné množství dobrot.

Děkuji zejména všem štědrým dárcům! Letos nás při koledování podpořilo více dobrovolníků než loni. Naše organizace v letošním roce vykoledovala úžasných **752 790,- Kč**. Na Hlinecku bude výtěžek této akce použit na rekonstrukci domu na Erbénově ulici, který je majetkem naší charity. Již třetím rokem šetříme vykoledované prostředky a chceme je použít při této rozsáhlé rekonstrukci jako spoluúčást evropského projektu. Výsledky letošního, v pořadí již 16. ročníku celostátní Tříkrálové sbírky, lze sledovat na stránce: www.trikralovasbirka.cz/vysledky.

Oblastní charita Nové Hradky

Brána milosrdenství

První brána milosrdenství byla otevřena po delším čase v prosinci 2015 ve Středoafričské republice Sv. otcem Františkem u příležitosti jeho návštěvy u těch jeho nejpotřebnějších. Prvního ledna 2016 byla otevřena brána v katedrále sv. Petra v Římě a potom následovaly další velké katedrály po celém světě. U nás byla také otevřena brána milosrdenství na Pražském hradě v chrámu sv. Víta. Mimo další jiné též v Hradci Králové a také blízko nás na Chlumku u Luže a otevírají se stále ještě mnohé a další po celém světě i v naší vlasti. Je to určité velký zážitek projít touto branou s modlitbou na rtech a prosit o Boží milosrdenství pro celý náš nemocný svět a lidi v něm.

Ale moji drazí, není to všechno přeci jen trochu málo? Neměli bychom k tomu přidat také něco našeho a obětovat Bohu něco ze sebe, aby naše modlitby přinášely také oběti, které chceme dát svému Pánu za celý náš nemocný a ohrožený svět? Vždyť jen láska a oběť může přinést to nejlepší ovoce.

Proto prosím vás všechny křesťany naší svaté církve i všech ostatních církví za jejich sjednocení - jsme se teď modlili v týdnu sjednocení všech křesťanů. Proto vás všechny prosím - není-li to velká troufalost ode mne. Otevřme svá srdce branou milosrdenství vůči svým bližním, všem potřebným a všem lidem na celém světě a pomáhejme si do posledního dechu svojí láskou a obětí podle vzoru našeho Pána Ježíše Krista. K tomu nám pomáhej náš Pán. Je to myslím nejlepší lék pro náš nemocný svět a zachování míru ve světě.

A vy, všechny moje malé i velké milované děti, otevřete také svá srdéčka tou branou milosrdenství pro všechny své kamarády, spolužáky, učitele a všechny okolo sebe. Prozkoumejte, není-li okolo vás některý spolužák, který třeba trpí nedostatkem lásky a porozumění. Snažte se mu pomáhat v jeho těžké situaci. Pěkně se na něho podívat a i říci mu: „Mám tě rád – ráda.“ Uvidíte, jak ho to všechno potěší a bude se mu lépe žít. A také se za něho nezapomínejte modlit. A mějte rádi i staré a někdy i opuštěné lidi a nebojte se je trochu potěšit.

Za pár dní začíná svatá doba postní, tak vám všem přeji krásné prožití této doby, po které následují ty nejkrásnější svátky celého církevního roku – Velikonoce a slavné Zmrtvýchvstání. Všechny vás moc zdravím a v modlitbách jsem stále s vámi.

A tak vám přeji, vám všem i farníkům z Proseče, otci Zdeňkovi i všem zpěvákům a hudebníkům požehnané a milosti plné svátky velikonoční a hodně darů Ducha Svatého. Nezapomeňme se modlit za všechny, kteří Boží pomoc nejvíce potřebují, za Sv. otce Františka, biskupy a všechny kněze, jáhny a ministranty.

S. P.

Když promluví zvon království

Mluvím o zvonu úctyhodných rozměrů. Dolní průměr 256 cm, výška 203 cm, výška koruny 38cm, vnitřní hloubka 190cm, odhadovaná hmotnost 13,5 tuny. Zvon rozeznávají čtyři zvonici a další jsou připraveni na vystřídání. V harmonii mohutného "G" zaplaví ohlašující zvuk, ovládne prostor ve zvonici a nese se nad celým městem Prahou. Ano, to je zvon Zikmund, který všechno přehlušuje, je ho všade plno. Zvon Zikmund se vždy rozezná jen ve vybraných svátcích a výjimečných příležitostech. Například při návštěvě papežů.

Zvony na katedrále jsou ve dvou patrech. Umístěno je tam 7 zvonů. Zvon Dominik, Maria a Ježíš byly zabaveny během svět.

Poděkování

„Kdo rád dává, dvakrát dává – a neplatí to jen o hmotných darech.“ Všem, kteří se v sobotu 9. ledna 2016 zapojili v Proseči a okolí do Tříkrálové sbírky, bych chtěla ze srdce poděkovat. Vedoucím skupinek a koledníkům za ochotu a radost, kterou s sebou roznášeli, ochotným maminkám, které pomohly s následným občerstvením na faře, panu faráři Zdeňku Machovi i řidičům, kteří rozváželi a sváželi koledníky ze vzdálenějších míst. A samozřejmě děkuji také všem vám, kteří jste přispěli do charitních pokladniček a navíc obdarovali i našich „77 malých králů“.

Věřím, že radost a dobrý pocit ze vzájemného obdarování bude každého z nás provázet co nejdéle.

*Za Oblastní charitu Nové Hradky
E. Skalníková.*

Příběh

Jedna mladá řeholní sestra z Vídně měla prožít Vánoce v Africe, kam ji vyslali. Bála se, že jí bude chybět vánoční atmosféra, kterou prožívala doma. Byla z toho smutná a toho si všimla její spolusestra, která v Africe prožila už hodně Vánoc. Aby sestru potěšila - vyprávěla jí příběh, který se stal nedaleko jejich misijní stanice. Mladá domorodá žena se vydala s košem plným prádla a s malým dítětem k nedaleké řece. Na břehu usadila na plachetku svoje dítě a začala prát. Po delší době praní uslyšela zoufalý dětský křik svého dítěte. Nějak se dostalo k vodě a proud řeky ho unesl. Žena doprala prádlo, dala ho do koše i s plachetkou po dítěti a šla domů. Když přišel manžel domů a ptal se, kde je dítě, tak mu žena vyprávěla, co se stalo. Nakonec dodala: Když nemáme dítě, aspoň plachetka zůstala. Mladá řeholní sestra pochopila, co jí chtěla starší sestra tímto příběhem povědět.

Anna Čermáková

Milí farníci, jak jste příběh pochopili vy? Napište nám pointu na naši farní e-mailovou adresu: farnispolecenstvi@centrum.cz.

Pane, včera jsem Tě potkal...

Lidé se ohlíželi, jako kdyby jela jeptiška na skútru. Nesl Tě chlapec na rezné niti na křížku z babiččina růžence. Mohl Tě nést ze vzdoru mohl Tě nést ze soucitu mohl Tě nést z legrace mohl Tě nést jen a tak mohl Tě nést jen tak z lásky k Tobě mohl Tě nést proto, že Tě tolik lidí zapírá mohl Tě nést proto, že Tě tolik lidí popírá. Nevím proč, ale nesl Tě a já Tě prosím za toho chlapce. Vždyť Tě včera jeho zásluhou potkalo tolik lidí a všichni se na Tebe dívali.

Svá.

Pěkný den, přátelé

je to už delší čas, co jste neslyšeli slovo KAPra - rybičky z prosečského rybníčku, pozdravuji. Děkuji za přízeň nejen k pracovníkovi Radia Proglas, ale za plné pochopení pomoci křesťanskému rádiu. Děkuji. Víím, že rádi posloucháte muziku, ale i ostatní zajímavé pořady. Přenosy mší svatých, přenosy z Vatikánu a cest Sv. otce Františka. Každý si najdete tu svoji oblíbenou vlnu. Děkuji za vaši možnou štědrost, kterou podporujete křesťanské vysílání. Raduji se, když mohu odesílat hromadnou jmenovitou částku vašich darů. Nevím, nedaří se mně tak, jak bych chtěla - chtěla bych vyzvat ostatní posluchače Radia Proglas, kteří nejsou členy Klubu přátel, aby neměli strach ani obavy, že jste se něčemu zavázali, jak od vás často i slyším. Je to dobrovolné, ale dobré, abychom dobrou věc podpořili. Otec Martin, ředitel rozhlasu nemá snadné chvíle při jednání s veřejnými orgány, aby uhájil vysílací vlny a tím existenci radia. V současné době není mnoho vstřícnosti vůči křesťanům. Svým členstvím podpoříte, zpev-

války 30. 10. 1916 a vráceny byly až v roce 2012. Zvon, který válku přestál, je právě Velký Zikmund. Zikmund je náš největší český zvon s průměrem 256 cm. V současnosti zastupuje zvonění na pražské katedrále sv. Víta 15 pravidelných zvoníků. Dalších je ještě 8 žen zvoníček.

Něco málo z minulosti: Když umíral císař a český král Karel IV., začal umíráček na věži svatovítské katedrály sám od sebe zvonit. Svatovítské zvony dokážou měnit své hlasy podle stavu, podle nálady království. Když skončila bitva na Bílé Hoře, zvonily zvony tak smutně, že probouzely světce pohřbené v katedrále. Dále historie říká: z věže nelze ukrást, uloupit zvony. Zloděj by zemřel a navíc, zvony naložené na vůz by tak ztěžkly, že by se zvony nikdo nehnul. A i kdyby se tak stalo, zvony by po čase přilétly zpět na věž katedrály samy. Když pukne srdce zvonu Zikmund, hrozí českému království nebezpečí. Potvrdilo se to právě nedávno, při poslední takové události (2002), kdy srdce zvonu puklo. Dva měsíce nato zasáhla Česko největší povodeň s tisíciletou vodou.

Když byl zvon Zikmund odlit, řadu let stál na nádvoří před chrámem Všem Svatých na Pražském hradě. Stál tam a čekal, protože se nedařilo tak těžký a ohromný zvon dostat do zvonice. Všechna lana a provazy se zpřetrhaly. Legenda vypráví, že teprve dcera krále Ferdinanda I. Habsburského, která s dalšími dívkami upletla provaz z vlastních vlasů, to dokázala. Takové lano pomohlo vynést zvon do zvonice - takové lano zvon udrželo.

Mějme v úctě a vážnosti naše zvony, zvonky i zvonečky. Jsou ohlašovateli a zvěstovateli, jsou strážci dobrých zpráv a předpovědi příštích časů.

Kéž by nám vždy a radostně vyzváněly krásnými tóny Te Deum.

připravila Marie Soukalová

Stavba nového kostela

v letech 1912 - 1913, 13. část

Završení stavby kolaudací a posvěcení chrámu

Z důvodu podrobného vyúčtování, které není tolik zajímavé, další položky neuvádíme. Kdo by chtěl tyto výčty zhlédnout, tak je to možné na faře v Proseči.

Součet všech vydání je 63 679 K 25 h. K tomu ještě dodatečně si zúčtoval B. Dvořák 800 K za rozpočty a plány. A Vladimír Paprštejn, notář ve Skutči za knihovní práci po evidenčním geomet-

rovi 114 K 43 h. Tyto dvě poslední položky já neúčtuji, protože za mne do 24. 4. 1916 placeny nebyly.

Konečně po tolikerých starostech, snahách, zklamáních, pracích stál chrám s nejnútnejším zařízením hotový. Štíhlá věž a celá mohutná stavba chrámová na nejvyšší části náměstí vévodila městečku i celému tichému okolí a zdála se mile volati ve stín svých posvátných kobek dítky své. 27. června 1913 vykonána komisí C. K. okresního hejtmanství ve Vysokém Mýtě kolaudace stavby a shledána účelně, řemeslně a věcně dobrou, a nezbývalo než chrám biskupským vysvěcením odevzdati posvátnému účelu jeho. To se stalo ve dnech 5., 6. a 7. července 1913.

Svěcení nového chrámu Páně v Proseči

Dnové 5., 6. a 7. července léta Páně 1913 zůstanou v paměti osadníků prosečských psání písmem nezahladitelným. Aby těmto slovům bylo rozuměno, nutno uvést na mysl okolnosti, za nichž se stavělo: nestavěl se chrám nákladem bohatých fondů, které, jsou-li po ruce, tak snadno se z nich platí a bere; nestavěl se nákladem bohatého záduší (to mě nechtělo zaplatiti ani koberec, kterým jsem přikryl stupně oltáříku příchodu světitele), záduší nedalo ani halěře. Nestavělo se nákladem a nebo za pomoci náboženské matice; nestavělo se péčí a nákladem patrona (ani jeden ani druhý nedali ani obolu). Naopak stavělo se proti vůli všech těchto činitelů. Proti nim byly tu jen mé usilovné snahy, mé chudé pracovitě ruce a upřímná srdce mých chudých, ale věrných a dobrých duchovních dětí. Byl to chrám každým tím kamenem, každým hřebíkem, každou třískou náš. Což divu, že srdce mé i srdce mých věrných překypovala city nevyhladitelnými.

Tedy dnové 5., 6. a 7. července 1913 opravdu zůstanou v mysli všech, kdo je prožili a obzvláště v mysli mé, až do smrti psány písmem nevyhladitelným.

Již den předtím, v pátek, mládež snášela zeleň a květy, dívky po staveních pilně vily věncoví, hotovila se slavnostní brána, celý kostel vyzdoben zvláště vchodů a oltář sám vši možnou okrasou. Ráno pak v sobotu počalo městečko bráti na se nezvyklý a slavnostní háv. Domy katolíků na projev radosti vyvěsily prapory. Ze žalužnicových oken věže splývaly obrovské prapory v barvě národní. Z lucerny pak věže vesele vlály menší praporce v barvě slovácké trikolory, národní a papežské. Nezvyklý jakýs ruch a chvat po náměstí a ulicích ukazoval na slavný blížící se okamžik.

O 3. hodině odpoledne vyjel vkusně vypravený oddíl čestné jízdy o 30 koních provázen osmi kočáry zástupců katolické farní osady vstříc důstojnému otci světiteli až do sousedního Rychmburku, zatím co spolky: hasičské sbory z Proseče, Zderaze, Boru a České Rybné; živnostenské společenstvo prosečské, všeodborové sdružení dělnictva, katolická jednota, 40 členů „Orla“ v malebném stejnokroji s množstvím lidu vpravdě nezvyklým, s hudbou očekávali příchod jeho Excellence u svatého kříže v podměstí. Duchovenstvo pak, páni učitelé se školní mládeží a přehojným obecnstvem zaujali místo u vkusné brány v ulici při vchodu do náměstí. Již ozvalo se „salve“ šesti ranami z hmoždířů; zavířila hudba; a již první řady čestné jízdy objížděly dům, hostinec č. 36 pana Antonína Boháče, aby ulicí za jeho domem vjeli na náměstí, kdež na horním konci utvořili podél silnice špalír, nepřekážející obecnstvu a průvodu.

níte stavbu vysílání Radia Proglas. Na konci měsíce ledna setkají se po roce KaPři s pracovníky radia a vzpomenu 20 let vysílací doby, připomenou si, jak a kde jsou vysílací pracoviště, poděkují za přízeň a podporu. Dá se říci, že Česko už bude z velké části pokryto možností příjmu vysílání. Jaký to úspěch, jaký je to dar být na vlně, která posílá do světa jen dobré zprávy. Završení setkání bude ukončeno slavnou mší svatou na poděkování za dar, který jsme s pomocí Boží dostali.

Přeji vám, abyste vždy byli na té dobré vlně poslechu, kde je vám dobře.

Váš Kapr Marie

Sbírám, sbíráš, sbíráme

zase dnes hned na začátku chci poděkovat za Vaše otevřená srdce pomoci potřebným. Díky za víčka z potravinových obalů - stále sbíráme a pomáháme, díky za sběr brýlí, ze kterých jsem měla radost. Odeslala jsem do sběrného místa Charity 62 kusů pěkných a zachovalých brýlí, které jste přinesli. Bude pomoheno zase lidem, kteří mají špatný zrak. A zase sbíráme stále - prosím o podporu. Díky za známky, při přebírce poznávám mnohdy, odkud přicházejí. A potěší mě to, usměji se a zamávám přátelům na dálku jako dík. Někdy bývají i celé obálky s adresou o to více jsem s vámi. *Zdůrazňuji!* Prosím, buďte opatrní, když chcete ostrihovat okolní prostor kolem známky. Prosím, nechte raději třeba celou obálku, jen *neničte* zoubkování. Pak z té známky není nic. Máte pocit, že jste podpořili a na dálku pomohli, ale taková známka odchází tam, kde ji nerada vidím. V koši.

Přeji vám všem milým přátelům požehnanou postní dobu. Děkuji za vaši pomoc.

Marie Soukalová

Kterou, že budete slavit...

Někdo jen roky počítá, jinde se s přibývajícím lety od sňatku chystají na výročí velké oslavy. Nejvíce a nejčastěji se slaví zlatá svatba. Pojd'te, podíváme se spolu, jakou budete letos oslavovat.

1. výročí bavlněná, 2. výročí papírová, 3. výročí kožená, 4. výročí květinová, 5. výročí dřevěná, 10. výročí cínová, 15. výročí skleněná, 20. výročí porcelánová, 25. výročí stříbrná, 30. výročí perlová, 35. výročí plátěná, 40. výročí rubínová, 45. výročí safírová, 50. výročí zlatá, 55. výročí smaragdová, 60. výročí diamantová, 65. výročí železná, 70. výročí platinová (brilantová), 75. výročí nebeská (korunovační). Tak se máme na co těšit - těšme se, a proto přijměte už dnes ode mne blahopřání všeho dobra, bez přestání jen a jen Boží požehnání.

připravila Svá.

Věděli jste, že...

- Tři Králové s korunkami na hlavě měli lednovou koupel na Vltavě? Plavci z Otuzilecké unie se do studené vody Vltavy v blízkosti Karlova mostu ponořili. Šplouchající a vábící vlnky řeky měly +2 stupně, vzduch měl -1 stupeň.
- Čas od času bychom měli poděkovat za zdraví, za lidi co nás mají rádi, za všechny ty, kteří naši lásku potřebují, ale i za věci, které se nám zdají být tak samozřejmé.
- Kubova huť v Krkonoších je nejvýše položená železniční stanice v ČR (995m).
- České jméno města s nejkratším názvem - Aš. Ale existuje i místo zvané Eš.
- Nejdelší Radotínský most má 2.280 m (Praha).
- Nejvyšší vodopád Pančovský v Labském dole v Krkonoších má 148 m.
- Největší jezero - Černé jezero na Šumavě má plochu hladiny 18,4 ha a zároveň je nejhlubší s hloubkou 39,8 m.
- Nejvyšší přírodní vrchol Sněžky v Krkonoších má 1602 m.

Připravila Svá.

Jediná věta

Je v poli prostý skrytý kříž
a vlastně to střed světa.

Tam s modlitbou svou přicházím
a s ptáky zpívám Bohu blíž
odměnou mi jediná věta,
v úsměvu květů ji nacházím:
Je lásky třeba, více nic...

v srdci zní zvon ze zvonice jiného světa.

léto 1990 P. Josef Čechal

U brány uvítal důstojného světitele farář několika srdečnými slovy, pak starosta obce Václav Petr, jednatel svatojosefské jednoty pán Josef Novák z č. 172, potom patronátní komisař Jiří Sigmund, nadlesní z Posekance, pak družička za školní mládež a představili se před ní činitelé osady.

Důstojný host zřejmě pohnut tím nelíbeným vroucím projevem oddanosti krásnými slovy vzdal díky za přijetí tak okázalé i za všechny oběti, které osada pro stavbu stánku Páně přinesla a projevil též určité ujištění, že i on, když nám v našich finančních starostech bylo nejhůře, na nás myslel a na nejvyšších místech celým svým vlivem působil, aby nám bylo pomoheno. (Bohužel ani na tuto intervenci neučinilo ministerstvo ničeho, třeba že panu biskupovi slíbilo.)

Na to za mohutné střelby a slavnostní hudby rozvinul se obrovský průvod a hnulo všechno to množství ladně seřaděné s tolika prapory vzhůru ke kostelu. Byl to pohled, na jaký se nezapomíná. Do chrámu lid nevešel, ale péči spolku zaujal postavení kol hřbitova a naplnil celé horní náměstí. Světitel pak stoupil do novostavby s duchovenstvem, zatím co hudba hrála a lid zpíval papežskou hymnu. Ve starém presbytáři na oltáři mezi hořícími voskovicemi uložil světitel ostatky svatého Theodora a Fausty, určené pro nový hlavní oltář. Vykonal krátce modlitbu, věnoval pan biskup chvíli prohlídce kostela uvnitř i zevně a projevil svoji obzvláštní spokojenost nad tím, že stavba v podobě archaistické rustiky provedena byla dle jeho přání, ujistiv, že v cizině vesměs se monumentální stavby tímto způsobem restaurují.

Jindřich Šimon Baar

Dne 24. října 1925 tomu bylo 90 let, co zemřel v Klenčí na Chodsku ve věku 56 let velký syn Chodska, básník a spisovatel vpravdě národní, kněz Jindřich Šimon Baar. Kromě něj se zde narodil slavný chodský skladatel, sběratel lidových písní a folkloru Jindřich Jindřich. Dále to byl druhý bratráněk Baara Jan Vrba, spisovatel venkovských románů a historie, velký ctitel a básník přírody.

Chodské městečko vychovalo našemu národu slavné syny a ten nejslavnější, Baar, se narodil 7.

února 1869. Jako chlapec byl velmi zbožný, byl to výsledek matčiny výchovy, která chlapce vedla k modlitbě, práci a šetrnosti. Měl ještě sestru Barušku, byla velmi hezká, stala se mlynářovou manželkou, ale po porodu prvního dítěte zemřela. Baarovi rodiče byli zemědělci, pracovní, prostí a svědomití lidé. J. Š. Baar se dobře učil a řídící učitel Alois Jindřich, otec budoucího skladatele, doporučil Jindřicha na další studia. To také doporučoval jeho strýc a kněz Josef Baar. Jindřich šel studovat do Domažlic na gymnázium. Již tam byl literárně činný, psal básně a drobné povídky.

V 15 letech navštívil svého strýce, kněze z Putimi Josefa Baara. Setkal se tam s básníkem Adolfem Heydukem. Poznal tam putimského sedláka Jana Cimburu, jeho hřmotnou postavu, rozšafnost a ušlechtilost, jehož láskou bylo pole, koně a lidi; to Baara velmi zaujalo.

V roce 1885 dopadla na rod Baarů krutá rána. Zemřela sestra Baruška vdaná Bláhová. Rodiče měli dluhy zvláště po požáru v Klenčí, půjčovali vyhořelým. Otec po smrti své dcery chřádl a

zakrátko zemřel. Rodina byla bez příjmu, a proto Baar nemohl pokračovat v dalších studiích. Na radu strýce P. Josefa Baara odešel studovat do Prahy na kněze.

První jeho místo kaplana bylo v městečku Přimdě. Tam často navštěvoval hrad Přimdu a hleděl k rodnému kraji, Chodsku. Další jeho kaplanské místo bylo ve Spáleném Poříčí, kde se mu nelíbilo, musel hodně zastupovat děkana jako účetní v záložně. Zde nebyl dlouho a nastoupil ve Stochově u Kladna. Po dvou měsících odešel jako kaplan do Ořechu u Prahy, roku 1897 do Únětic. Roku 1899 zažádal o faru v Klobukách a na faru si přivezl svou zlatou mámu. Roku 1919 dostal Baar nové místo, a to v na faře v Ořechu u Prahy, kde již působil jako kaplan. V Ořechu působil celkem 12 let. Tam mu zemřela matka v roce 1915 ve věku 78 let. Matku odvezl do Klenčí do hrobu k otcí a dceři.

Roku 1919 požádal konsistoř kvůli svému zdraví o penzi. Jeho žádosti bylo vyhověno a Baar se odstěhoval do svého domu v Klenčí, který si koupil již v roce 1915. Do domu se odstěhoval se svou hospodyní Otílií Kinštovou. Zde se věnuje své druhé profesi, psaní knih. Vzor si bral ze spisovatelky Boženy Němcové a spisovatele, kněze a vlastence Václava Beneše Třebízského.

Jeho dílo bylo rozsáhlé. Nejkrásnější jeho knihou je Jan Cimbury. Představil jihočeského sedláka siláka, ale i člověka zlatého srdce. Ještě v 70. letech dělal pořádek při rvačce v hospodě a výtržníky vynášel ven, vždy v každé ruce jednoho. Baar popsal, jak měl rád koně, pole, svoji rodinu a lidi. Na jaře roku 1989 vyšlo již 23. ilustrované vydání Jana Cimbury na paměť 120. výročí narození spisovatele. Je to jeho nejvíce vydávaná kniha, taková bible našeho venkova. Další jeho velkou prací byla historická trilogie Paní komisarka, Osmáčtyřicátníci a Lůsy, je to z doby kolem roku 1848. Paní komisarka je Božena Němcová. Další knihy jsou z venkova ze selského prostředí, jsou též velmi zajímavé a krásné. Je to například Boží soud, Poslední rodu Sedmerova, řada drobných povídek, dále příběhy z far jako Farská panička, Farské historky nebo o knězi, Holoubek. Psal též knihy z přírody, ale i knihu z cest po Evropě: Chvilé oddechu. Jeho literární činnost je rozsáhlá, a proto byl zván literárním králem Chodska. Posledních 5 let psal též klenečskou kroniku.

Roku 1925 v létě přečkal záchvat mrtvice. Náhlá smrt překvapila velkého syna Chodska 24. října 1925 a dne 27. října byl pochován na místním hřbitově v Klenčí.

Svůj dům odkázal Klenčí a všechny sbírky v něm, knihy, keramika, kroje a obrazy ať slouží jako muzeum. V roce 1932 byla na jeho rodném domě odhalena pamětní deska. V roce 1933 bylo započato s výstavbou pomníku na Výhledech. Ten byl ještě koncem roku 1933 odhalen za účasti 30 000 jeho vyznavačů. Baarova postava s knihou na pomníku je dílem sochaře a jeho přítele Ladislava Šalouna. Postava je vysoká 3,20 m a 17 kg těžká, z bronzu.

Z výšin pomníku na Výhledech rozhlíží se Baar po své domovině, po přísném kamenitém podhůří, v němž jsou hluboko zapuštěny jeho rodové kořeny. Až do posledního dechu jí zůstal věrným synem. Z kořenů vyrostl spanilý kmen se sterými haluzemi a bohatstvím plodů. Baarovo dílo je oslavným hymnem rodnému kraji.

Jaký osud postihl památky po Baarovi za německé okupace: z jeho domu byly odvezeny na zámek do Lužan, později schovány v Domažlicích na hradě. Po válce byly zase instalovány v Klenčí v jeho domě. Jeho rodný dům byl 26. dubna a 1. května 1945 bombardován Američany. Tehdy bylo 100 domů zničeno a poškozeno, ale deska na Baarově domě se zachovala, takže byl dům po válce obnoven.

Také Baarova postava byla z pomníku na Výhledech ke konci roku 1938 snata a ukryta v muzeu na hradě v Domažlicích. A ten

Ohlédnutí za rokem 2015 v našich farnostech

Proseč - pokřtěni

Ivana Maria Čejková, Martina Lidmila Nováková, Lenka Johana Žežulková, Daniel Petr Skoupý, Filip Vít Lacman, Rebeka Klára Brabencová, Jakub František Herynek, Jakub František Herynek, Gabriela Anna Motýčková, Šimon Pavel Obrovský, Kryštof Halamka, Karin Terezie Rabasová, Petr Josef Zavadil

Proseč - biřmování

Ivana Maria Čejková, Martina Lidmila Nováková, Lenka Johana Žežulková

Proseč – první svaté přijímání

Alžběta Dvořáková, Matyáš Novák, Antonín Odehnal, Daniel Renza, Marek Soukal, Milan Třasák, Michaela Veselá, Alena Zavadilová

Proseč – oddání

Martin Tomášek - Eliška Jiřičná
Petr Skoupý - Olga Halamková
Martin Jůza - Klára Sodomková

Proseč – pohřbeni

Štěpánka Pešinová, Ludmila Křiklavová, Josef Krejčí, Anna Soukalová, Josef Samek, Petr Kučera, Anna Saláškova, Stanislav Vostřel

Nové Hradky – pokřtěni

Veronika Marie Marková, Nikolas Trunec, Zuzana Anna Brůnová, František Kramář, Justýna Marie Trynklová, Žofie Anežka Česká Roušarová, František Prokop Rouha, Antonín Paduánský Poslušný, Anna Marie Jokešová, Lukáš Jan Křitel Štěrba

Nové Hradky – první svaté přijímání

Anežka Jánová, Veronika Marková, Jan Odehnal

Nové Hradky – oddání

Pavel Vích - Barbora Boštíková
Michal Běloušek - Aneta Jindřichová
Martin Dostál - Martina Podroužková
Vladimír Gondáš - Veronika Binková

Nové Hradky – pohřbeni

Anna Brůnová, Božena Poslušná, Václav Rejman, Marie Špíchalová, Zboj Linhart, Marie Lebedová, Růžena Nešporová, Miroslava Doležalová, Jaroslav Stoklasa

Pohádka, milé překvapení

Jsme rodina v počtu na čtyřicet osob včetně dětí. Občas je slyšet z rodin, že mezi nás přijde nový, neznámý, křehký človíček - miminko. Všichni se radujeme a těšíme na jeho příchod! A jak moc! Mezi osm pravníků, které máme, letos přibudou dvě miminka. Jaká to radost a jaký dar! Narodí se v jeden termín! Těšíme se a sledujeme čas.

Dnes je neděle - svátek sv. Františka Saleského, neděle snad jako každá jiná, je však jiná a mimořádná. Prožíváme mši svatou, ohlášky, požehnání, ještě se loučíme s Ježíšem ve svatostánku. Do našeho klidu a ztišení přichází nejstarší vnuk a pravnuček, s otevřeným úsměvem ve tváři a říká: „Jupííí, budeme mít mi-

minko!“ Je to přímý zásah na nás a tak říkám, aby nám to řekl ještě jednou a říkám, cože budete mít, Domi? Široký úsměv ve tváři a předává nám jako fakt foto obrázek z ultrazvuku. Na vteřinu jsem se ztratila! Uvěřila, protože mě to dal jako fakt černé na bílém. „Budeme mít miminko, babi!“ „Dominiku, díky! Jsi posel dobrých a radostných zpráv!“ Jedenáct pravníků, to se každému nepodaří. Nám je ta radost darovaná a dopřána.

Díky za jejich dar života, prosím o jejich ochranu.

prababička

ohromný pylon Baarova pomníku byl Němci zničen trhavinou a odvezen do Bavorska do Lesního Mnichova do základů tamní mlékárny. Po válce se chodští občané rozhodli znovu pomník na Výhledech obnovit. Byla vypsána sbírka, která vynesla $\frac{3}{4}$ milionu korun. Znovu byl vytvořen pylon a na něj upevněna broznová Šalounova socha. Dne 5. července 1947 byla socha za účasti vlády ČSR (tři ministrů, 3 generálů) a zahraničních hostů odhalena.

Na Výhledech vyzpíval Baar svoji lásku ke kraji, vytesanou v pylonu: *Všechny struny v srdci mém již popraskaly – jen jediná mi zbyla. Miluješ-li mne, dej, abych směl na ni zahrát píseň o lásce k této tvrdé kamenité zemi.*

Jaroslav Cibulka

Tříkrálová sbírka 2016, Proseč

Kalendář

NE 7. 2.	5. neděle v mezidobí
<i>Proseč:</i>	9 - 18 adorace
	16 - 18 svátost smíření
ST 10. 2.	Popeleční středa
<i>Nové Hrady:</i>	17.00 mše sv., udělování popelce
<i>Proseč:</i>	18.30 mše sv., udělování popelce
<i>Proseč:</i>	po mši sv. setkání nad katechismem
ČT 11. 2.	<i>Chotovice:</i> 17.00 náboženství
	18.30 mše sv.
PÁ 12. 2.	<i>Chotovice:</i> 10.00 mše sv. u sv. Josefa
	<i>Česká Rybná:</i> 15.30 mše sv.
<i>Proseč:</i>	17.00 mše sv.
NE 14. 2.	1. neděle postní
<i>Od 15. do 19. února bude P. Zdeněk na duchovní obnově.</i>	
ČT 18. 2.	<i>Chotovice:</i> 17.00 náboženství
PÁ 19. 2.	<i>Proseč:</i> 16.30 setkání mladších dětí
NE 21. 2.	2. neděle postní
<i>Nové Hrady:</i>	16 - 18 svátost smíření, adorace
<i>Od 22. 2. do 26. 2. jarní prázdniny.</i>	
NE 28. 2.	3. neděle postní
<i>Proseč:</i>	14.30 Ekumenická bohoslužba (u ČCE)
ČT 3. 3.	<i>Perálec:</i> 17.00 svátost smíření
	18.00 mše sv.
PÁ 4. 3.	<i>Nové Hrady:</i> 17.00 mše sv.
<i>Proseč:</i>	18.30 mše sv.
<i>Nové Hrady:</i>	19.30 duchovní obnova pro mládež
SO 5. 3.	<i>Chotovice:</i> 16.30 mše sv.
<i>Proseč:</i>	18.30 mše sv.
NE 6. 3.	4. neděle postní
<i>Proseč:</i>	9 - 18 adorace
	16 - 18 svátost smíření
ST 9. 3.	<i>Nové Hrady:</i> po mši sv. setkání seniorů
<i>Proseč:</i>	po mši sv. setkání nad katechismem
ČT 10. 3.	<i>Chotovice:</i> 17.00 náboženství
	18.30 mše sv.
PÁ 11. 3.	<i>Česká Rybná:</i> 15.30 mše sv.
<i>Proseč:</i>	17.30 mše sv.
SO 12. 3.	<i>Chotovice:</i> 9.00 postní duchovní obnova
NE 13. 3.	5. neděle postní
<i>Proseč:</i>	14 - 16 svátost smíření
PÁ 18. 3.	<i>Chotovice:</i> 10.00 mše sv. u sv. Josefa - poutní
<i>Proseč:</i>	16.30 setkání mladších dětí
	17.30 mše sv.
SO 19. 3.	slavnost sv. Josefa, snoubence Panny Marie
<i>Hr. Králové:</i>	9.00 Diecézní setkání mládeže
<i>Nové Hrady:</i>	17.00 mše sv.
<i>Proseč:</i>	18.30 mše sv.

Proseč intence a čtení

čtení a žalmy cyklus C

- 7.2. Na poděkování za 40 let společného života.
čt: Kristýnka a Jiřík Taláckovi
- 12.2. Za Josefa Bílého, manželku, syna, sourozence a rodiče.
- 13.2. Za rodiče Laštůvkovy a živé i zemřelé z toho rodu.
- 14.2. Za Vojtěcha Košňara a rodiče z obojí strany.
čt: rodina Košňarová ze Záboří
- 17.2. Za Josefa Nešetřila, bratra Františka a rodiče obojí strany.
- 18.2. Za Josefa a Emilii Povondrovou a syna Petra.
- 19.2. Za Boží pomoc pro manžela.
- 21.2. Za Václava a Lucii Kučerovy a jejich vnuky a za Annu Krejčovou a jejich rody.
čt: manželé Roušaroví z Ohrady
- 24.2. Za dar víry pro děti a vnučata.
- 28.2. **čt: Eva Davidová, Marie Sodomková**
- 2.3. Za Jana Košňara, jeho syna a obojí rodiče.
- 4.3. Na smír Nejsvětějšího srdce Ježíšova, za kněžská, řeholní a misijní povolání.
- 5.3. Na smír Nejsvětějšího srdce Ježíšova, za kněžská, řeholní a misijní povolání.
- 6.3. Za Miroslava Vobejdu a celou rodinu.
čt: Adélka a Barůška Zvárový
- 7.3. Za Josefa Vokála a celý rod - živé i zemřelé.
- 9.3. Za Josefa Malinského, bratra, tatínka a celou rodinu.
- 11.3. Za zemřelou babičku a její rodiče a sourozence a duše v očistci.
- 13.3. Za Josefa Kašpara a rodiče obojí strany.
čt: Jana Hromádková, Jan Boštík
- 14.3. Za Jiřího a Jindřicha Bulvovy.
- 16.3. Za Josefa Nešetřila a živé i zemřelé z toho rodu.
- 17.3. Za Marii a Josefa Stříteských a celý rod.
- 18.3. Za Josefa Bílého, manželku a rodiče.
- 19.3. Za Bedřišku Pražanovu a celou rodinu.
- 20.3. Za Josefa Jílka, rodiče a celý rod - živé i zemřelé.
čt: Anežka Jílková, Božena Hromádková
- 21.3. Za Boženu a Josefa Soukalovy a živé i zemřelé z toho rodu.
- 23.3. Za Miladu a Josefa Stříteských a celý rod.
- 24.3. Za Česlava Křížalu a duše v očistci.
čt: Marie Machová, Marie Černá
- 26.3. **1. čt: Vlasta Talácková, 2. čt: Jiří Talácko, 3. čt: Marie Víšková, 4. čt: Josef Soukal, 5. čt: Eva Skalníková, 6. čt: Josef Roušar, 7. čt: Petr Ján, epištola: Jaroslav Ján**
- 27.3. **čt: manželé Košňaroví od křížku**
- 28.3. Za Janu Vrabkovou, manžela a ten rod.
čt: Libuše Halámková
- 1.4. Na smír Nejsvětějšího srdce Ježíšova, za kněžská, řeholní a misijní povolání.
- 2.4. Na smír Neposkvrněného srdce Panny Marie, za mír ve světě a obrácení hříšníků.
- 3.4. Za Boží pomoc pro syna Jirku a jeho děti.
čt: Iva Košňarová, Josef Roušar
- 4.4. Za sestru Majellu Feltlovou.
- 6.4. Za Jaroslavu Němcovou, manžela a celou rodinu.
- 8.4. Za Josefa Bílého, manželku, syna, sourozence a rodiče.
- 10.4. Za Josefa a Antonii Ječmenovy a živé a zemřelé z celého rodu.
čt: Růžena Soukalová, Marta Odehnalová
- 13.4. Za Marii a Miloslava Sodomkovy a jejich rodiče.
- 16.4. Za Marii a Zdeňka Zerzánovy a rodiny jejich dětí.
- 17.4. Za Josefa Kašpara a rodiče z obojí strany.
čt: Božena Vobejdová, Eva Rabová
- 20.4. Za Boženu Bílou, manžela, sestru a rodiče.
- 23.4. Za Vojtěcha Košňara a za dar víry pro děti a vnučata.
- 24.4. Za Jiřího Bureše a ten rod. **čt: manželé Dastychovi**

Perálec intence

- 7.2. Za rod Renžů a Šplíchalů.
 14.2. Za Marii a Františka Kulhavých a syna Františka.
 21.2. Za Josefa Nešetřila a celý rod - živé i zemřelé.
 28.2. Za manžele Coufalovy, oboje rodiče a celý rod Vašků a Coufalů.
 6.3. Za rod Šplíchalů a Renžů.
 13.3. Za Ladislava Kulhavého, manželku Anežku, oboje rodiče a švagrovou Růženu.
 20.3. Za Josefa Nešetřila a celý rod - živé i zemřelé.
 27.3. Za Petra Hodana, rodiče a synovce Ottu.
 3.4. Za Annu Sochovou, manžela a celý rod - živé i zemřelé.

Nové Hradý žalmy

- 14.2. *ž: Anežka Nováková*
 21.2. *ž: Michal Novák*
 28.2. *ž: Dáša Nováková*
 6.3. *ž: Petr Poslušný*
 13.3. *ž: Karel Vopařil*
 20.3. *ž: Vendula Nováková*
 24.3. *ž: Romana Poslušná*
 25.3. *ž: Petr Poslušný*
 27.3. *1. ž: Petr Poslušný, 2. ž: Karel Vopařil, 3. ž: Vendula Nováková, 4. ž: Anežka Nováková, 5. ž: Romana Poslušná, 6. ž: Dáša Nováková, 7. ž: Michal Novák, ž. po epištola: Pavla Bubnová*
 28.3. *ž: Karel Vopařil*
 3.4. *ž: Michal Novák*
 10.4. *ž: Dáša Nováková*
 17.4. *ž: Anežka Nováková*
 24.4. *ž: Vendula Nováková*

Pravidelné bohoslužby

	Proseč	N. Hradý	Perálec
NE	8.00	9.30	11.00
PO	7.45		
ST	17.30*	8.00	
ČT	7.45		
PÁ	17.30*		
SO	17.30*		

* od 27. 3. 2016 budou mše sv. od 18.30

Časopis pro vnitřní potřebu farností
 Proseč, Nové Hradý a Perálec.

Duchovní správa:
 Mgr. Zdeněk Mach
 tel.: 603 275 062
 e-mail: farnispolecenstvi@centrum.cz.

Uzávěrka příštího vydání:

10. 4. 2016

e-mail pro posílání příspěvků: fs@1969.cz.

NE 20. 3. Květná neděle, průvod s ratolestmi

Nové Hradý: 15.00 Křížová cesta na hrad

Nové Hradý: 16.00 svátost smíření

PO 21. 3. Perálec: 16.00 svátost smíření

ČT 24. 3. Zelený čtvrtek

Nové Hradý: 16.30 mše sv., setkání mládeže

bdění v Getsemanech

Proseč: 18.30 mše sv.

PÁ 25. 3. Velký pátek

Proseč: 16.00 obřady Velkého pátku

Nové Hradý: 18.00 obřady Velkého pátku

SO 26. 3. Bílá sobota

Nové Hradý: adorace - bdění u hrobu

Proseč: adorace - bdění u hrobu

Proseč: 20.00 vigilie slavnosti Zmrtvýchvstání Páně

NE 27. 3. slavnost Zmrtvýchvstání Páně

Nové Hradý: 5.00 mše sv.

Proseč: 9.30 mše sv.

Perálec: 11.00 mše sv.

PO 28. 3. Velikonoční pondělí - mše sv. jako v obvyklou neděli

ČT 31. 3. Chotovice: 17.00 náboženství

18.30 mše sv.

PÁ 1. 4. Nové Hradý: 17.00 mše sv.

Proseč: 18.30 mše sv.

SO 2. 4. Chotovice: 16.30 mše sv.

Proseč: 18.30 mše sv.

NE 3. 4. 2. velikonoční, neděle Božího milosrdenství

svátost pomazání nemocných

Proseč: **9 - 18 adorace**

16 - 18 svátost smíření

ČT 7. 4. Perálec: 17.00 svátost smíření

18.00 mše sv.

PÁ 8. 4. Česká Rybná: 15.30 mše sv. v domě u Černíků

Proseč: 17.30 mše sv.

NE 10. 4. 3. velikonoční

ST 13. 4. Nové Hradý: po mši sv. setkání seniorů

Proseč: po mši sv. setkání nad katechismem

ČT 14. 4. Chotovice: 17.00 náboženství

PÁ 15. 4. Proseč: 16.30 setkání mladších dětí

17.30 mše sv.

NE 17. 4. 4. velikonoční

PÁ 15. 4. Chotovice: 10.00 mše sv. u sv. Josefa

NE 24. 4. 5. velikonoční

- **Modlitba růžence**
vždy 30 min. před mší sv.
- **Svátost smíření**
vždy 30 min. před mší sv. (kromě nedělí v Nových Hradech a Perálci) a také, jak je uvedeno v kalendáři.
- Změny v kalendáři i pravidelných bohoslužbách vyhrazeny.
- Aktuální informace při nedělních ohláškách a na webových stránkách našich farností: **www.farnispolecenstvi.cz**